

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- opracowanie bardziej jednolitej struktury sprawozdań w ramach KPR z zastrzeżeniem prawa państw członkowskich do ustalania krajowych priorytetów w zakresie reform,
- opracowanie wytycznych/wzorców dotyczących krajowych procesów konsultacji, w tym zaleceń dotyczących uczestnictwa i aktywnego współdziałania parlamentów krajowych zarówno przy sporządzaniu jak i rewizji KPR;
- opracowanie skutecznych modeli strategii przekazywania informacji i komunikacji oraz wymiana informacji na ten temat;
- zwiększenie efektywności programu reform UE poprzez połączenie pod względem merytorycznym i czasowym stosowanych do tej pory oddzielnie instrumentów polityki gospodarczej w celu osiągnięcia „inteligentnej strategii wzrostu”, która przewiduje dalszą koncentrację prac związanych ze sporządzaniem sprawozdań i dokonywaniem ocen w zakresie KPR, przy tym uwzględniając jednak również krajowe programy stabilności i konwergencji oraz systematyczne inicjatywy na rzecz ugruntowania zasady zrównoważonego rozwoju w zakresie ekologii;

32. ponownie wyraża ubolewanie, że Parlament, Rada i Komisja, nie porozumiały się do tej pory w sprawie wyraźnych ram czasowych i kodeksu postępowania, które byłyby gwarancją właściwej współpracy i pełnego zaangażowania tych trzech zainteresowanych instytucji UE w dalsze prace nad zintegrowanymi wytycznymi jako kluczowymi instrumentami strategii lizbońskiej; w związku z tym zwraca się do Rady i Komisji o niezwłoczne przedstawienie propozycji dotyczących ścisłej współpracy wspomnianych trzech instytucji UE w perspektywie nieuchronnego przeglądu zintegrowanych wytycznych;

*
* *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0052

Sytuacja w Darfurze

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Darfurze

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, które odbyło się w dniach 12 i 13 lutego 2007 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Darfurze, zwłaszcza rezolucje z dnia 16 września 2004 r. ⁽¹⁾, 23 czerwca 2005 r. ⁽²⁾, 6 kwietnia 2006 r. ⁽³⁾ i 28 września 2006 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 1706(2006), w której zaproponowano wysłanie do Darfuru sił pokojowych liczących 22 000 żołnierzy,
- uwzględniając porozumienie pokojowe dotyczące Darfuru, podpisane w Abudży (Nigeria) dnia 5 maja 2006 r.,
- uwzględniając bezwzględnie wiążący charakter Konwencji ONZ o Prawach Dziecka,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 9.6.2005, str. 153.

⁽²⁾ Dz.U. C 133 E z 8.6.2006, str. 96.

⁽³⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 320.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0387.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- A. mając na uwadze wysoce niepokojący fakt, że pomimo podpisania układu pokojowego dla Darfuru w dniu 5 maja 2006 r. w nigeryjskiej Abudży, w ciągu ostatnich trzech lat w regionie Darfuru konflikt między regularnymi oddziałami wojska, milicją prorządową i rebeliantami przyniósł co najmniej 400 000 ofiar śmiertelnych, a z ponad dwóch i pół miliona osób uczynił uchodźców lub wysiedleńców,
- B. mając na uwadze, że 11 stycznia 2007 r. rząd Sudanu oraz grupy rebeliantów ogłosiły zawieszenie broni na 60 dni oraz że nadal trwają niesłabnące masowe ataki na ludność cywilną i pracowników organizacji humanitarnych, opisywane przez te organizacje jako „przemoc na skalę niespotykaną dotąd w Darfurze”⁽¹⁾,
- C. mając na uwadze, że konflikt w Darfurze – oraz bezkarność prawna – coraz mocniej wpływa na stabilność regionu Centralnej Afryki i stanowi zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z przyjętą przez ONZ zasadą „obowiązku ochrony”, jeżeli „władze krajowe w oczywisty sposób nie mogą zapewnić ludności ochrony przed ludobójstwem, zbrodniami wojennymi, czystkami etnicznymi i zbrodniami przeciwko ludzkości”, inni mają obowiązek zapewnić potrzebną ochronę,
- E. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ w rezolucji 1706(2006) upoważniła nowe siły pokojowe ONZ liczące do 22 500 żołnierzy oraz policjantów do przejęcia operacji w Darfurze od Misji Afrykańskiej w Sudanie (AMIS), potwierdzając pełne poszanowanie suwerenności Sudanu, jego jedności, niezależności i integralności terytorialnej,
- F. mając na uwadze, że przemoc na tle seksualnym wobec kobiet i dzieci uznano za zbrodnię przeciwko ludzkości, że strony konfliktu w Darfurze nadal regularnie stosują gwałt jako narzędzie walki, a pomimo wielokrotnych zapewnień rządu Sudanu przemoc na tle seksualnym nie ustaje,
- G. mając na uwadze, że w czerwcu 2005 r. Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) wszczął dochodzenie w sprawie zbrodni w Darfurze,
- H. mając na uwadze, że tortury i przymusowy pobór dorosłych i dzieci do wojska to stałe elementy łamania praw człowieka i naruszania międzynarodowego prawa humanitarnego w Darfurze, a ofiary tortur są zbyt przerażone i zbyt obawiają się działań odwetowych, by informować o nich misję AMIS lub pracowników organizacji humanitarnych,
1. wzywa ONZ do podejmowania działań zgodnych z koncepcją „obowiązku ochrony”, uzasadniając je niezdolnością rządu Sudanu do ochrony swojej ludności w Darfurze przed zbrodniami wojennymi i zbrodniami przeciw ludzkości, a także niemożnością zapewnienia ludności pomocy humanitarnej;
 2. wzywa w związku z tym ONZ, nawet w przypadku braku zgody lub przyzwolenia ze strony rządu Sudanu, do jasnego ustalenia daty rozmieszczenia w Darfurze sił pokojowych wspieranych przez ONZ, na mocy rozdziału VII Karty ONZ, zgodnie z rezolucją 1706(2006) Rady Bezpieczeństwa ONZ i z porozumieniem ONZ z dnia 16 listopada 2006 r., w celu zabezpieczenia bez dalszej zwłoki korytarzy pomocy humanitarnej służącej wsparciu coraz bardziej osamotnionej i cierpiącej ludności w regionie;
 3. wzywa rządy państw członkowskich Unii Europejskiej, Radę i Komisję do podjęcia wszelkich możliwych działań i do przyjęcia odpowiedzialności za skuteczną ochronę mieszkańców Darfuru przed katastrofą humanitarną;
 4. wyraża ubolewanie z powodu wsparcia udzielonego przez rząd Sudanu milicji Dżandżałid oraz dokonywanego bombardowania regionu Darfuru, co stanowi wyraźne i jawne pogwałcenie porozumienia pokojowego dotyczącego Darfuru;
 5. wzywa wspólnotę międzynarodową, w tym państwa członkowskie Unii Europejskiej, do dostarczenia do regionu wyposażenia niezbędnego do wzmocnienia strefy zakazu lotów ustanowionej rezolucją nr 1591 (2005) Rady Bezpieczeństwa ONZ;

(¹) „Organizacje humanitarne ostrzegają przed nadchodzącym punktem krytycznym operacji w Darfurze”, komunikat prasowy organizacji Action Against Hunger, CARE International, Oxfam International, Norweskiej Rady ds. Uchodźców, World Vision oraz Save the Children na zakończenie szczytu Unii Afrykańskiej w dniu 29 stycznia 2007 r.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

6. wzywa instytucje UE i inne podmioty międzynarodowe do nałożenia sankcji na każdą stronę, w tym rząd Sudanu, która złamie zawieszenie broni lub zaatakuje ludność cywilną, siły pokojowe lub pracowników humanitarnych oraz wzywa do podjęcia wszelkich koniecznych działań, aby pomóc położyć kres bezkarności poprzez egzekwowanie i wdrażanie systemu sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ za pomocą ukierunkowanych sankcji gospodarczych, w tym zakazu podróży i zamrożenia aktywów, na wzór działań podjętych w przeszłości przez UE względem innych państw⁽¹⁾; podkreśla, że sankcje wobec Sudanu powinny obejmować zagrożenie nałożeniem embarga;
7. wzywa instytucje UE i wspólnotę międzynarodową do wznowienia negocjacji pokojowych w celu poprawienia treści porozumienia pokojowego w sprawie Darfuru, aby było możliwe do zaakceptowania przez wszystkie strony; wzywa decydentów na arenie międzynarodowej do uczynienia wszystkich stron odpowiedzialnymi za osiągnięcie porozumienia oraz nalega, aby wszystkie strony konfliktu w Darfurze wykazały się zaangażowaniem w pokojowe rozwiązanie kryzysu poprzez bezzwłoczną realizację tego porozumienia;
8. wzywa rząd Sudanu do pełnej współpracy z MTK, aby położyć kres bezkarności;
9. wzywa Chiny do odpowiedzialnego wykorzystania swych wpływów w regionie do skłonienia rządu Sudanu do dotrzymania zobowiązań zawartych w powszechnym porozumieniu pokojowym z dnia 9 stycznia 2005 r. i w porozumieniu pokojowym dla Darfuru; ponadto wzywa Chiny do zaprzestania eksportu broni do Sudanu i do zaprzestania blokowania w Radzie Bezpieczeństwa ONZ decyzji w sprawie ukierunkowanych sankcji przeciwko rządowi Sudanu;
10. zwraca uwagę na decyzję Rady Praw Człowieka ONZ, aby wysłać do Darfuru misję wysokiego szczebla w celu zbadania przypadków naruszania praw człowieka w regionie, która powinna stworzyć podstawę dla działań służących pociągnięciu do odpowiedzialności sprawców tych przestępstw, oraz podkreśla potrzebę zachowania przez uczestników misji niezależności i wiarygodności; potępia opóźnienia związane z odmową przyznania wiz członkom misji;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, głowom państw i szefom rządów państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Sudanu, Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, głowom państw i szefom rządów państw należących do Ligi Arabskiej, rządów krajów AKP, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i instytucjom Unii Afrykańskiej.

(¹) Białoruś, Demokratyczna Republika Konga, Wybrzeże Kości Słoniowej, Korea Północna, Mołdowa, Birma, Zimbabwe.

P6_TA(2007)0053

Roczne sprawozdanie EBI (2005)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2005 (2006/2269(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 266 i 267 Traktatu WE, ustanawiające Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), oraz załączony do traktatu protokół w sprawie statutu EBI,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności grupy EBI za rok 2005, plan działalności na lata 2006-2008, roczne sprawozdanie Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) za rok 2005, roczne sprawozdania Komitetu weryfikacyjnego za rok budżetowy 2005 oraz odpowiedzi komitetu zarządzającego, ogólne sprawozdanie za rok 2005 dotyczące oceny działalności, jak również przesłuchanie prezesa EBI przez przedmiotowo właściwą komisję Parlamentu z dnia 20 czerwca 2005 r.,
- uwzględniając europejską inicjatywę na rzecz wzrostu gospodarczego, przyjętą przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 12 i 13 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 8 marca 2005 r. w sprawie sprawozdania z działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2003⁽¹⁾, oraz rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. na temat sytuacji gospodarki europejskiej: wstępne sprawozdanie na temat głównych kierunków polityk gospodarczych na rok 2006⁽²⁾,

(¹) Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 66.

(²) Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 163.